

za úřední výkony spojené s vydáním dovozního povolení, jak ostatně i sám st-l na jiném místě stížnosti výslovně poznamenává.

Základem pro vyměření poplatku jest tudíž již vydání dovozního povolení, nikoli teprve skutečný dovoz zboží. Proto stihá žadatele za dovozní povolení povinnost zaplatiti příslušný poplatek již při vydání tohoto povolení, nikoliv teprve při dovozu zboží, a nezáleží vůbec na tom, zda dovozní povolení bylo vyžádáno za účelem skutečného budoucího dovozu zboží, či jen proto, aby dodatečně odstraněn byl nezákonný stav povstalý dovozem zboží bez úředního povolení.

Předpokladem pro vyměření poplatku však jest, že uděleno bylo skutečné povolení k dovozu, neboť poplatku nepodléhá jakékoliv vyřízení žádosti za dovoz, nýbrž jen vyřízení kladné. Je-li povolení vázáno na podmínku suspensivní, lze o skutečném povolení k dovozu mluvit teprve, splní-li se dotyčná podmínka, a jen v tom případě lze také vybírat příslušný poplatek za udělené povolení. Proto, udělí-li úřad dovozní povolení podmíněčně, může také jen podmíněčně předepsati za ně dovozní poplatek.

V daném případě, jak svrchu uvedeno, vydal úřad povolení k dovozu vázané na podmínku, že trestní řízení důchodkové bude zastaveno, a mohl tudíž také jen pro tento případ předepsati příslušný poplatek. Úřad vydal st-li platební rozkaz na zaplacení příslušného poplatku bezpodmínečně, což mohl učiniti jen tenkrát, kdyby byl zjistil, že podmínka, na niž dovozní povolení vázal, se již splnila, a že důchodkové řízení bylo zastaveno.

Úřad tak neučinil, veden jsa mylným právním názorem, že i podmíněčná povolení podléhají poplatku, a proto bylo zrušiti nař. rozhodnutí dle § 7 zák. o ss.

Č. 4080.

Policejní právo trestní: Min. fin. není příslušné rozhodovati o tom, jak má býti proveden nález politických úřadů, kterým strana byla osvobozena přestupku nedovoleného obchodu s cizími valutami.

(Nález ze dne 3. listopadu 194 č. 19.090.)

Prejudikatura: Boh. 1754 adm.

Věc: Antonín P. v K. (adv. Dr. Kar. Šauer z Prahy) proti ministerstvu financí o vrácení zabavených něm. říšských marek.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Proti st-li podáno bylo četnické oznámení pro nedovolený obchod cizími valutami a při prohlídce bylo dne 26. února 1920 u něho nalezeno a zabaveno 12.310 německých říšských marek.

Nálezem osp-é v K. ze 26. října, byl st-l sprostěn obvinění pro přestupky min. nař. z 18. června 1918 č. 223 ř. z. resp. z 30. ledna 1919 č. 47 Sb. a uznáno, že st-li jest vrátiti částku 12.310 marek u min. fin. uloženu, vztažně, že částku tu jest st-li v čsl. korunách dle kursu z 26. února 1920 nahraditi.

Zároveň osp požádala za uvolnění obnosu tohoto.

Min. vnitra rozhodnutím z 13. srpna 1921 seznávši, že osvobozující nález spočívá ne neúplném a vadném řízení, zrušilo z moci úřední osvobozující nález a uložilo osp-é v K., aby šetření doplnila a vydala nový nález.

K stížnosti Ant. P. zrušil nss nál-em Boh. 1754 odm. toto rozhodnutí pro nezákonnost v podstatě z důvodu, že nadřízený úřad správní není po zákonu oprávněn zrušiti z moci úřední osvobozující policejní trestní nález podřízené stolice pro vady řízení.

Na to min. fin. výnosem z 30. listopadu 1923 dalo ústřední státní pokladnou zaslati bernímu úřadu v K. částku 12.310 marek německých a požádalo osp-ou v K., by obnos převzala a vydala st-li a sdělila mu, že min. fin. zamítá žádost jeho dne 18. října 1920 prostřednictvím Dra K. podanou o vyplacení peníze 12.310 m. v měně čsl. dle kursu dne 26. února 1920 jako nedůvodněnou.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Stížnosti jest přisvědčiti, pokud namítá, že podle formálního práva jest nepřípustno, aby min. fin. měnilo rozhodnutí osp-é, vydané v trestní záležitosti.

Jestliže cit. nálezem zdejším bylo uznáno, že ani nadřízený úřad nemůže z moci úřední pro vady řízení rušiti v moc práva vešlé rozhodnutí osp-é vydané v trestní záležitosti, pak tím méně lze toto právo přiznati ministerstvu organisačně zřejmě nekompetentnímu.

Cit. nálezem zdejším bylo pro nezákonnost zrušeno rozhodnutí min. vnitra a tím opětně ožilo rozhodnutí osp-é a to nejen pokud obsahuje nález osvobozovací, ale i pokud z něho vyvozuje důsledky a činí opatření, aby obviněnému bezdůvodně zabavené peníze byly vráceny. Toto opatření má býti nyní provedeno.

I když st-l za vrácení zabavených peněz v čsl. korunách ž á d a l, urgoval tím jen provedení uvedeného opatření a finančním úřadům příslušelo jen p r o v e d e n í tohoto pravoplatného opatření.

Min. fin. osobovalo si však, jak jde ze znění jeho výnosu, jímž z a m í t á žádost st-lovu za výplatu zabavené částky v měně čsl. dle kursu dne 26. února 1920 jako n e o d ů v o d n ě n o u, právo rozhodovati o tom, kterak rozuměti jest výroku, obsaženému v nál. osp-é v K. ze 6. října 1920, a zakládajícimu st-lův nárok na vrácení zabavené částky. K tomu není příslušným; otázku tuto řešiti může v případě sporu úřad, jenž vydal rozhodnutí, jehož výkon min.-u fin. náleží.

Z toho důvodu muselo býti nař. rozhodnutí zrušeno dle § 7 zák. o ss.

č. 4081.

Spolkové právo: I. Pouhé překročení statutárního oboru působnosti samo o sobě — pokud jím nebyl porušen trestní zákon nebo veřejný pokoj a řád — není dostatečným důvodem pro rozpuštění spolku. — II. Může býti důvodem rozpuštění spolku nepolitického, jestliže učiní usnesení rázu politického.

(Nález ze dne 4. listopadu 1924 č. 16.970.)